

МАГДА ПЕТКАНОВА
 ИЗЪ „МАКЕДОНСКИ ПЪСНИ“.

I.

Гледай черна мъгла навънъ е приседнала,
 безъ време, безъ сгода, —
 тя е мойта мъка на сърдце ми легнала
 по Дойчинъ войвода.

Дъждове надъ село паднали нечакани,
 въ полунощи, въ мрака, —
 тѣ сж мойтѣ сълзи, още неизплакани,
 въ жалби по юнака.

Облака невѣренъ, знамъ, че той прехвърк-
 горе надъ Пирина, — [налъ е
 моята молитва, нивга не замлъкнала,
 броди следъ Дойчина.

II.

Мене ми вече додѣя
 отъ твоята пушка бойлия,
 отъ жалбитѣ ти по нея,
 та скиташъ младъ харамия.

Всѣка нощъ сама очаквамъ,
 Спомнямъ ти вѣрнитѣ думи.
 Всѣки день тебе оплаквамъ
 броя ти ситни куршуми.